

Emergència social ▶ La resposta de la Cambra

Pàgines 2 a 4 <<<

El president Puigdemont ha convocat avui entitats socials, partits, ajuntaments i la PAH per construir un front comú en defensa dels articles de la llei 24/2015 que el Consell de Ministres va recórrer davant el Tribunal Constitucional divendres passat. L'objectiu d'aquesta reunió amb el Govern de la Generalitat és defensar una llei que va sorgir d'una LLP avalada pel suport ciutadà. És a dir, defensar la democràcia sorgida de la mobilització i que el Govern espanyol ha judicialitzat amb l'objectiu d'evitar-ne els efectes.

La defensa de la llei de l'habitatge i la pobresa energètica no és només una qüestió competencial, sinó que està emmarcada en un debat molt més ampli. El de la garantia dels drets socials. Uns drets que han estat objecte de sospita els darrers anys per part de molts actors econòmics, polítics i financers que són, finalment, els responsables de dur-nos a la situació de crisi econòmica social que la immensa majoria de ciutadans hem patit.

La història dels drets socials ha estat la història contra l'immobilitisme, el privilegi i el poder. Els drets socials de què avui gaudim són l'ex-

Anàlisi

Oriol Illa

PRESIDENT DE LA TAULA D'ENTITATS DEL TERCER SECTOR.

Responsabilitat, compromís i defensa de drets socials

No hi ha situació adversa que no permeti a una societat que ho vulgui dotar-se d'eines i recursos per oferir més benestar a la gent

pressió de grans victòries a favor de la justícia social. De la mateixa manera que els retrocessos socials, en matèria d'ocupació, habitatge o polítiques socials, han estat la victòria de les contrareformes en benefici de minories privilegiades.

La història dels drets socials no és la història d'allò que ha d'arribar per l'evolució lògica dels fets, sinó per l'elecció tossuda de les societats. No hi ha situació adversa que no permeti a una societat que així ho vulgui dotar-se de les eines, dels instruments i dels recursos necessaris per augmentar el benestar de la seva gent.

La defensa de drets socials com a drets sòlids i no pas com a drets sub-

sidiaris és més necessària que mai. Si els drets socials, pensant sobre-tot en el dret a l'habitatge, haguessin estat drets forts, no hauríem patit desnonaments ni, amb tota seguretat, la crisi hauria estat tan dura a moltes llars catalanes. Per això és tan important defensar el contingut i el model de la llei 24/2015, aprovada, cal no oblidar-ho, per unanimitat al Parlament català.

Els drets socials van més enllà de les polítiques socials. I les polítiques socials haurien de ser molt més que partides en els pressupostos públics. Per això cal, en aquest immens rept de defensar drets socials com el dret a l'habitatge, actuar transversalment i combatre les desigualtats en una doble direcció: sobre l'efecte que provoquen (és a dir, a través de polítiques socials), però també sobre la causa que les genera (la distribució injusta dels recursos i els excedents).

L'emergència continua

A Catalunya, el creixement econòmic i la lleugera disminució de l'atur poden haver provocat un cert relaxament en la percepció que ja no hi ha emergència social. Però encara

tenim pendent pagar el deute. No el deute econòmic, sinó el deute social. Hem actuat sobre l'emergència i hem pal·liat situacions de vulnerabilitat, però les desigualtats augmenten. Les polítiques socials han contingut situacions de vulnerabilitat, però, malauradament, han mostrat símptomes d'esgotament i no han estat capaces de reduir les principals mancances socials com voldríem. Per això cal revertir els intents que, com el recurs a la llei 24/2015, erosionen el conjunt de la ciutadania drets socials fonamentals.

Durant els anys del trencament social que vam patir a partir del 2008 van triomfar idees fracassades. Un triomf que es va basar sobre la premissa que les polítiques que inverteixen situacions de desigualtat, com les de l'habitatge, són perjudicials per als grans interessos econòmics que volen tornar al cicle que ens va dur al desastre. Ara toca -ens toca- fer la nostra contribució al futur del nostre país i de la nostra societat. Si aquesta contribució aconseguix disminuir les desigualtats socials i l'exclusió, el mèrit serà nostre. Però si aquestes desigualtats augmenten, el responsable final, malauradament, també serem nosaltres. ≡

FERRAN NADEU

▶▶ Una veïna de l'Hospitalet il·lumina l'estança de casa seva només amb un llum per estalviar.

El Parlament desafiarà l'Estat i ratificarà la llei contra la pobresa

▶ La proposta d'ERC de recolzar un altre cop la norma és ben vista per Convergència

▶ El Govern topa amb esculls per esquivar la suspensió de la taxa a pisos buits

Aquesta és una possibilitat llargament acariciada pels republicans, ja que suposa matar diversos pardals d'un tret. Fonts de Junts pel Sí van confirmar a aquest diari que el president del grup, Jordi Turull, plantejarà la mesura en la cimera d'avui al Palau de la Generalitat.

INICIATIVA SOCIAL // Acceptar a tràmit i ratificar una llei suspesa pel TC sembla la via més directa perquè la justícia posi els seus ulls en la Mesa del Parlament i els diputats que hi votin a favor. La quadratura del cercle la facilita el caràcter merament social, i no patriòtic, de la iniciati-

va. Primer, perquè uneix el destí del bloc sobiranista (JxSí i la CUP) amb el colauisme i rodalia; és a dir, tant amb l'alcaldesa de Barcelona com amb els 11 diputats de Catalunya Sí que es Pot. A aquests 83 diputats s'hi podria sumar algun socialista, segons el Govern, que veuria impossible de rebutjar una norma que en la seva primera tramitació va ser aprovada per unanimitat, l'origen de la qual va ser una iniciativa legislativa popular (ILP) i que ha obturat el degoteig de desnonaments per indicació de les grans corporacions.

Un altre ocell que cau és el del requisit que exigeix la CUP per nego-

ciar seriosament els pressupostos, que no és cap altre que el de la desobediència. I a més, en una matèria tan sensible per a la CUP com el de l'emergència habitacional i la pobresa energètica. JxSí es va oposar a la moció que demanava la ratificació de la declaració de preindependència del 9 de novembre perquè no més satisfia els ja convençuts.

Més aus al sarró. Posats a conquerir l'àrea metropolitana, bé sigui pel que el sobiranisme anomena la «majoria social» o per encarrilar una campanya electoral (sense anar més lluny, la que comença en quatre setmanes), no hi ha res millor que presentar-se amb fets i amb l'Estat perseguint la Generalitat després que aquesta s'hagi definit com el màxim paladí en defensa dels desfavorits.

PARAULA DE FORCADELL // ¿I quina és la posició de la presidenta del Parlament? En l'entrevista concedida a aquest diari, Carme Forcadell (del terç dels independents de JxSí, tot i que d'innegable veïnatge orgànic amb ERC) va ser clara: «Crec que una llei aprovada per unanimitat pel Parlament i que serveix per ajudar els més desfavorits s'ha d'aplicar».

Afegiu-hi la dificultat per esquivar la impugnació del TC. En concret, com mantenir l'impost als pisos buits, suspès. La Generalitat assumeix la dificultat de legislar de forma efectiva per preservar la mesura, que va suposar ingressar 11 milions d'euros en el primer exercici en vigor.

D'aquests, gairebé la meitat van procedir de l'anomenat *banc dolent*, la SAREB, en mans de l'Estat. Per això la Generalitat interpreta que el Govern defensa els seus interessos econòmics a l'instar el TC a decidir contra aquesta part de la llei del 2015. ≡

XABI BARRENA
BARCELONA

Convergència i Esquerra es preparen per defensar amb dents i ungles la llei d'emergència habitacional i pobresa energètica davant la segura suspensió que suposarà el recurs interposat pel Govern del PP davant el Tribunal Constitucional (TC).